

give Oplysninger derom, thi de Oplysninger, jeg her skal give, maa være byggede paa saadanne Data, at jeg kan give dem med Fuldstændighed og Sikkerhed, men der er ikke Mulighed for mig at give dem saaledes, selv forudsat, at jeg fandt Anledning til at give dem. Jeg maa derfor meget varmt lægge Thinget paa Sinde, at man ikke af lutter formelle Lovsgrunde — thi nogen egentlig Lovsgrund foreligger der ikke, i ethvert Tilfælde er den meget ubegrundet — vil standse Udviklingen af Driften paa de 35 Mile Jernbane, som nu udgaa fra Hovedstaden, og Selstabet betjener jo ikke alene Sjælland, men det staar i Forbindelse med det hele Land. Det forekommer mig, at dette vilde være en temmelig uforvarlig Beslutning fra det høie Things Side.

Ordføreren (L a u b e r): Jeg skal kun tillade mig et Par korte Bemærkninger. Med Hensyn til det sidste Punkt, den ærede Minister omtalte, har jeg allerede ved Sagens 3die Behandling paavist i hvilken Grad, der efter de hidtil foreliggende Oplysninger er anskaffet tilstrækkelig Materiel til den nordvestjællandske Jernbane. Hvorvidt endnu fuldstændigere Oplysninger lade sig give eller ei, kan jeg selvfølgelig ingen Mening have om, men efter at den ærede Minister har godkendt Banens officielle Maalning og Opfyldelsen af den i Koncessionen derom stillede Betingelse, maa man antage, at Oplysninger inden meget kort Tid ville kunne skaffes tilveie og foreligge for ham. De vigtigste Transaktioner ere forøvrigt foregaaede paa et langt tidligere Tidspunkt, og angaaende dem kan det ikke være umuligt for den ærede Minister at meddele Thinget de fornødne Oplysninger. Det skulde imidlertid undre mig, dersom det ikke var fra disse Transaktioner at Utilstrækkeligheden af Banens Materiel virkelig skrev sig. — Med Hensyn til Jernbanedæmningen skal jeg kun oplyse, at det baade i Regjeringens oprindelige Forslag og i Forslaget, saaledes som det blev vedtaget heri Folkethinget og nu ogsaa er vedtaget i Landsthinget, er stillet som en Eventualitet, at der skulde lægges et Spor langs Jernbanedæmningen. Den Forandring, som blev foretaget her i Folkethinget, gik kun ud paa, at Tunnellen kunde blive sat som Alternativ til Sporet i Niveau, men ikke tillige som Alternativ til Forbindelsen ad den gamle Jernbanedæmning. Om denne udtalte Udvalget, at den „vil have sin selvstændige Betydning for den umiddelbare Forbindelse mellem den vestjællandske Jernbane og Kjøbenhavns Havn, men vil være en uforholdsmæssig lang Omvei fra Kjøbenhavns Banegaard til Stadens Havn“. Jeg maa fremdeles holde paa, at det slet ikke har nogen særlig Betydning for Kjøbenhavns Kommune, om Sporet ad den gamle Jernbanedæmning kommer i Stand, hvorimod Havnbanen i og for sig vil have stor Betydning for Kjøbenhavn, men for os vil det have en ikke ringe Betydning, at Havn-

banen bliver sat i Forbindelse med den vestjællandske Bane ad Jernbanedæmningen. Kjøbenhavns Kommune vil med Ministerens Samtykke kunne unddrage sig at give Noget som helst til Banen, naar den ærede Minister kun giver Koncession paa Havnbanen alene uden Jernbanedæmningen. Det er det, vi ville forhindre, og heri tro vi ogsaa at være i Overensstemmelse med Lovforslaget, som det blev vedtaget i Folkethinget og bagefter i Landsthinget.

Judenrigsministeren (L o b i e s e n): Jeg tror, at den ærede Ordfører feiler i den Forudsætning, at det vil være nødvendigt at vedtage et Forslag som det under Nr. 2 for at bringe Kjøbenhavns Kommune til det Offer af Dæmningen, som det ærede Flertal tilsigter. Naar det ærede Flertal havde stillet Sagen saaledes, at der i ethvert Tilfælde skulde gives Koncession paa Benyttelsen af Dæmningen, havde det været en til enhver Tid fuldstændig fri Sag for Selstabet at kunne benytte Dæmningen, naar dets Drift krævede Benyttelsen af den. Derved vilde Kjøbenhavns Kommune blive bragt til at offre, men Selstabet ikke til at anvende en eneste Skilling paa Dæmningen, uden naar Driften skulde udvikle sig saaledes, at dens Medindtagelse i Driften maatte anses for nødvendig. Dermed var det naaet, som Udvalget vil have; thi da havde det sjællandske Jernbaneselskab til enhver Tid, naar Driften krævede det, Ret til at benytte enten en Niveaupassage eller en Tunnel eller et Stykke af Dæmningen, som da skulde gives gratis af Kjøbenhavns Kommune. I saa Tilfælde kunde jeg ikke have gjort nogen Indvending imod Forslaget; thi da forelaa det paa en Maade, som ikke medførte, at man gjorde nødvendige Udgifter; men som Sagen nu er stillet, er det blevet til en Tvangsforanstaltning at anlægge en Jernbane, som kun kan have Betydning, hvis det sjællandske Jernbaneselskab ikke anser det for nyttigt og tjenligt at benytte den gamle Jernbanedæmning. Vil Selstabet ikke gjøre det, er hele denne Udgift fuldstændig spildt; men efter Forslaget her, skal det jo gøres. Det at gjøre uformødne betydelige Udgifter, troede jeg ikke, at man nogensinde i denne Sal fatte Pris paa, og det er det jeg, som sagt, ogsaa finder det nødvendigt at modsætte mig. Enhver nyttig Udgift kan jeg anbefale og fremme; men at man, for at faae noget Andet sat igjennem, vil tvinge til en Udgift, som kan vise sig at være til ingen Nytte,

Rettelese.

Sp. 4584, Linie 14 f. n., „som er senere kommen til“,
les: „som vi senere komme til“.